

OBSAH

<i>Slovo úvodní</i>	7
<i>Umění nelze naučiti</i>	
Povolání a vyvolení. - Všichni lidé jsou komedianty. - Po prvé v divadle a mezi herci. - Už mě vychovávají. - Režisér Karel Polák	9
<i>Režisér má vést, nikoli učit</i>	
Šablony, manýry, kopírpapír a originál. - Individualita se nedá znásilnit rukou režisérovou. - Herecká rezie. - Na počátku bylo herectví. - O výchovu, jež ponechá hercovu nadání nejširší rámec. - Pracujme s hotovými herci	26
<i>Výchova mladých: hrát, hrát, hrát</i>	
Konservatoř, její užitečnost a účelnost. - Mé rady a má přání všem absolventům dramatické konservatoře	38
<i>Dva divadelní praktici</i>	
Jaroslav Kvapil. - František Zavřel	63
<i>Případ K. H. Hilara</i>	
Umělec a člověk	70
<i>Čím bylo herci Národní divadlo</i>	
Jdu do Plzně. - Pavel Nebeský. - Konečně Praha. - Václav Štech	111
<i>Režisér, básníkovo slovo a šestý smysl hercův</i>	
Hercova práce je prací tvůrčí	125
<i>Hercovo zrání</i>	
Herec roste jenom sebevýchovou. - Vrozená herecká inteligence	137

<i>Vendelín Budil</i>	
Ředitel, herec, člověk - jehož celým světem bylo divadlo	142
<i>O českou jevištní mluvu</i>	
Dejte nám zákony divadelní řeči!	162
<i>Kritikovo svědomí</i>	
Kritika je umění, nikoli řemeslo, nikoli věda	165
<i>Několik dat o životě a jevištní tvorbě Václava Vydry (jmk)</i>	193
<i>Seznam vyobrazení</i>	199